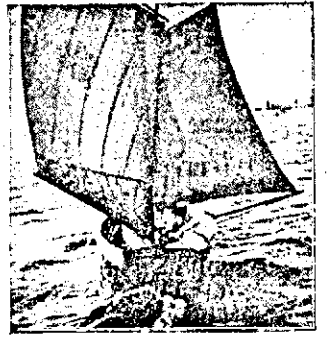

Народен флот

Чрез мощен народен флот — за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

ПРЕДСТОЯЩИТЕ ИЗБОРИ

Предстоят изборите за първия Отечественофронтски парламент. Значението на тия избори е съдбоносно за бъдещето на нашето Отечество. Те ще ни представят във външно-политическо отношение и нашето външно положение при предстоящото подписване на мира — ще зависи твърде много от изпита, който ще трябва да издържи българският народ в тези избори. Ще зависи от единството на избирателите, от единодушното напреждане на целия народ зад платформата и правителството на О. Ф.

Във вътрешно-политическо отношение, изборите трябва да дадат нов тласък на подетото економическо, културно и политическо възраждане на нашата Родина.

Ние ще гласуваме по един избирателен закон, верно изражение характера на Отечественофронтска демокрация, която изборите трябва да укрепят още по-трайно, още по-крепко със своите единодушни резултати.

Този закон не само е един от най-демократичните изборни закони в света, но с един замах — той даде пълни политически права на втората половина на българския народ — жената; Младешта, тоже доби своите законни права. Нещо много важно и характерно за О. Ф. демокрация е даването избирателни права на военнослужащите.

В това отношение особено, предстоящите избори са исторически за народната ни армия. За първи път у нас, войската ще се почувствува пълноценен гражданин, на когото е дадено правото да си каже по един законен, решителен и демократичен начин думата по всички важни за страната въпроси — нейното управление и нейната външна политика. Това е едно огромно постижение за армията, постижение, което тя завоюва с достойнството си, геройски и родолюбиво държание както на фронта, тъй и в страната. Постигане, заслужено с цената на тежки трудове и скъпи жертви. Задачата на народната ни войска, на всеки неин член е, да укрепят и оправдават това доверие и това право, извоювано от народната Отечественофронтска демокрация.

Командири, пом. командири, подофицери, войници и военни чиновници, проникнете се от извънредната важност и отговорност за задачите, които изборите налагат на всеки член от нашите Народни морски войски. Всеки трябва добре да знае, че тук ние имаме да изпълним един свещен отечествен дълг, от пълното и отлично изпълнение на когото ще зависи и честа на скъпите ни Морски войски и доброто бъдеще и благополучие на Отечеството ни. Войника-гражданин, това е най-почетното и най-отговорното положение в една демократична страна. Нека нашия моряк и артилерист се покажат достойни за местото което те заемат в нашето общество.

Задачата е, да не оставим да пропадне нито един глас, поради технически пропуски, да не позволим нито една драскотина по гранитното единство на народната войска на О. Ф. България. Колкото по-обединени зад своето народно правителство на О. Ф. излезем от изпита, толкова по-силно ние ще подчертаем нашата твърда воля да работим неуморно и с цената на всички жертви за моща и силата, за демократичния прогрес и благоденствието на нашето Отечество.

В тия избори с своя единен вот, народната войска ще застане като гранитна скала зад платформата на О. Ф. и високо ще заяви, че ще пречупи всеки опит на враговете на Родината да рушат творческото единство на народа и на народната армия. Защото това единство е единствения и верен път за спасението на Родината и нейното светло бъдеще. Народната войска заявява, че както на фронта, както в морето тя изчистваше вражеските мини за да открие пътя на своя народ към победата и благоденствието, тъй и сега, в мира и мирното строене, тя не ще допусне нито един опит за миниране народ-

ното единство, че тя ще изтръгне из корен всички бурени в народната нива и ще провали всеки опит на врага да проникне и да всява своята подла отрова в нейните редове.

Народната войска заявява, че тези избори са водораздела за патриотизма и родолюбието на всички български граждани; този водораздел ще раздели действително истинските и честни български патриоти и родолюбци от всичко, което мрази българския народ, неговата смелост, честност и кураж да вземе сам в своите ръце съдбините си; те ще ни разделят ясно и категорично от всички агенти на външната и вътрешна реакция, която се вбесява от все по-големите успехи на демокрацията и делото на свободата в нашата страна.

Вотът на армията ще бъде едно последно предупреждение към чающите престъпници, които работят и сънуват само смут и разорение за хубавата ни Родина, че тя не ще позволи връщане назад, че тя ще върви заедно с своя народ все напред и напред към едно светло и щастливо бъдеще.

Народната войска е избрала твърдо своя път. Той е пътя, който следва българския народ от освободителния септемврий насам. Той е пътя на приложение платформата на спасителния Отечествен флот.

За нея е ясно, че:

Който гласува против платформата и листата на Отечественния фронт, той гласува против България, българския народ и славната българска народна войска.

Защото, който гласува против стопанската политика на О. Ф., той е враг народен, жадуващ мизерия и страдания за своя народ, за да се охранват и трупат несметни кървави богатства черноборсаджиите и враговете на народа, той е против мощна, силна и благоденстваща България.

Който е против отечественофронтската законност, той е за фашистката беззаконност, той е за връщането на фашизма, за масовите разстрели на народните синове, за безкръстните гробове, за глави набучени на колове, за еничерските акции против мирните села, тяхното изгаряне и безчестие.

Който е против отечественофронтската външна политика, политика на братска дружба и съюз с Югославия и братските славянски страни, той е родоотстъпник и предател.

Който е против политиката на дружба и сътрудничество с другите демократически страни, той е агент на най-тъмните реакционни сили, както у нас, тъй и в чужбина, той е враг на страната и нейното бъдеще.

Защото, кому не е ясно, че само в т.с.на дружба със славянските си братя и опрян на тяхната помощ, българския народ ще може да се сдобие с един достоен мир, за когото той даде толкова скъпи жертви.

За когото не е ясно, че без тази мощна опора ние ще бъдем изправени сами пред един строг съд, в който ще прозвучат тежки обвинения против нашия народ, обвинения несправедливи, но все пак поддържани от известни реакционни среди в външния свят.

Кому не е ясно, че само с тясната дружба и сътрудничество с демократическите народи ние ще можем да създадем условия за своето мирно развитие.

Всички чинове на Морските войски ще застанат твърдо на своя народен пост в тези решителни за нашия народ дни и ще се включат в общия народен ентузиазъм, за блестяво провеждане на изборите, за разясняване и усвояване цялата платформа на Отечественния фронт, за засилване все повече сцеплението между народ и армия, за засилване военната подготовка и създаване на истинска желязна съзнателна дисциплина. Те ще докажат със своето поведение и дела, че са истински народни войници и борци за светлите бъднини на мощна, демократична и благоденстваща България.

К. Халачев

26-и август ще узакони
9-и септември!

НОВ УДАР ПРОТИВ РЕАКЦИЈАТА

На 26 юлий от Лондон прозвуча, като тежка присъда против международната и нашата вътрешна реакция, резултата от английските избори.

Консерваторите на Чърчил губят изборите, а заедно с това и власта.

Английския народ каза своята тежка дума и осъди опитите на тъмните реакционни сили в света, да спрат организирането на мира и опитите им да сплотят остатъците на фашизма, за да ги противопоставят на народния устрем към мир, свобода, слънце и хляб.

Английските избори доказват още веднаж, че народите не искат да живеят по старому т. е. да бъдат третирани като малолетни, да бъдат насъсквани едни против други заради чужди на тях империалистически и реакционни интереси; да бъдат държани в вечно безправие, глад и мизерия; да бъдат делени на народи избрани и народи подчинени.

Тези избори доказват за лишен път, че не може да се управлява по старому, че народните маси от всички страни, преживели тежките рани от войната, като резултат от фашизма и реакционната политика на патентованите господари на света — международните тръстове, скъсват решително с политическата инертност и сами вземат в своите жиливи ръце съдбата си и управлението на своите страни.

Реакцията, както в чужбина, тъй и у нас, е отново тежко ударена и нейните опити да разкъсват единството на великите съюзници, да предизвикват нови войни, да възкресяват старата практика в международните и вътрешни отношения: „Разделяй и владей“, не ще мине.

Не ще минат и опитите на нашите фашисти и реакционери, които след като загубиха всяка надежда в хитлеровите фаута, обурнаха всичките си надежди в жадуваната и раздухвана от тях война между големите съюзници. Не ще минат техните пъклени планове да разкъсат свещенното и спасително единство на нашия славен народ.

Обединен в своя боен съюз — Отечественния фронт, българския народ на 26 август т. г. ще последва големия пример на великия демократичен английски народ и с своя вот, ще нанесе последен и смъртен удар върху нашата реакция, върху преобладаващите фашисти, които намаятайки „демократична мантия“, плачат за свободата на Цар Борисовите палачи, на които народа не иска вече да позволи да го колят и безчестят, както турчин не го е клал.

На 26 август т. г. нашия народ ще пресече всеки опит на фашистите и реакционерите да спъват изграждането на нова, демократична и благоденстваща България.

Жалкия опит на Геметовци и тутиквантовци, да спасяват свободата на саботьорите, на спекулантите и на заклетите врагове на народните маси, да късат, разединят и противопоставят силите на народа, за да могат да върнат назад „хубавото славно“ тяхно преди 9 септемврийско време, не ще успее.

Не, няма да се върне старото, господа фашисти, реакционери „демократи“, чужди и наши врагове на България!

Английския народ издаде вече своята присъда върху международната реакция. Скоро ще чуете неумолимата присъда на влюбения в свободата български народ.

К. Халачев

Нито един бюлетин за раз.
Колниците в Отечественния фронт!

ВАРНА ПРАЗДНУВА БОЙНИЯ ПРАЗДНИК НА ЧЕРВЕНИЯ ФЛОТ

— Двадесет и втори юлий ще остане паметен ден за Отечественофронтowska Варна! От много отдавна морска Варна не помни такава величествена украса! Морската градина, улици, площади, входи—всичко е потънало в най-разнообразно-цветните сигнални морски прапорици, трибагеници, червени знамена и зеленина! Лозунги, надписи, морски пейзажи, картини, изпълват всички витрини, балкони, свързват на много места двата тротоара през въздуха!

И има защо:—Народна Варна празнува троен празник:

Посреща своя пръв народен министър генерал-лейтенант Добри Търпешев;

Раздава значки и грамоти на най-достойните си синове—на своите героични партизани;

И най-после, празнува бойния празник на братския нам Червен флот!

Още от 16 ч. високия раззеленил се бряг пред централните бани е покрит с хиляден народ. Няма кътче отворено към морето да не е заето. Всички са дошли да изразят своята благодарност, своята любов към братския славянски народ и неговите храбри червенофлотци. Дошли са да празнуват бойния празник на безстрашните моряци от Кронщад, Севастопол, Одеса, Керч, Новоросийск!

Отсреща, в слабо-развалнуваното море, са застанали корабите на нашия малък, но храбър Черноморски флот—дал и той своята дан в Отечествена война. И корабите са подредени, и те са празнично украсени! И те вземат участие в голямото бойно празнество!

Терасата на централните бани е изпълнена с официални лица. Скъпите гости от София, поканени специално за бойния празник на Червения флот, са тук. Между гостите личат: генерал-полковник Бирюзов-заместник председател на Саюзната комисия, генерал Д. Терпешев, пом. министра на войната генерал Благой Иванов, директора на железниците генерал Васил Марков, генерал Томов и др.

Помощник командира на Народните морски войски Кирил Халачев откри тържеството. Изпълняват се съветския и нашия химни. С двадесет и един топовни салюти и хвърления венец от водосамолети се отдава бойната почит към загиналите краснофлотци в Отечествена война. С кратко слово командирът на Морските войски, капитан I ранг Цанев изтъкна голямото значение на празника за нас. След това беше прочетено на руски приветствие до съветските моряци по случай техния боен празник:

„Другари, днес вие празнувате голям празник—празникът на героичния съветски военен морски флот. Разрешете по този случай да ви приветствуваме от името на целия личен състав на малкия български флот, който се радва в този забележителен ден, пръв след празника на победата, да поздравя, заедно с вас, своето освобождение от фашиско иго, да поздравя братството със по-старшия другар, славния съветски военноморски флот.

ПЪРВАТА ТРУДОВА БРИГАДА НА БРЕГОВИЯ АРТИЛЕРИЙСКИ ПОЛК—ВАРНА

Повикът към селото подет от ограничен брой работници от гр. Русе и София, скоро обхваща цялата страна. Работниците от фабрики, предприятия и работилници бързат да се надпреварват, кой по-голяма помощ да даде на своя брат от селото, в момент, когато трябва да се прибере реколтата и когато селяните имат най-голяма нужда от помощ.

Това благородно съревнование се пренесе и в Народната ни армия. Тя, която е кръв от кръвта и плът от плътта на българския народ, не можеше да остане и не остана назад в това съревнование.

Така и в нашия полк се реши да се образува ударна бригада в помощ на селото. Желанието на войниците беше голямо. Датата за заминаването определено беше 14 юлий. Определено ни беше и с. Куманово, Варненско. Взехме 29 души жетвари, двама бръснари, трима обушари, един сарач, двама дърводелци, двама железари, един подковач, лекар на полка с двама фелдшери и един акордионист. Ръководители на бригадата: поручик Черкезов и пом. командира на полка. Тръгването стана на 14 юлий в 17 часа с песни, музика и с повишено настроение.

С пристигане на село, войниците бяха разпределени от О. Ф. комитет, да бъдат в помощ на крайно бедните семейства.

Вечерта в училището се състоя общо селско събрание, на което присъствуваха голям брой селяни. Тук пом. командира обясни значението на трудовите бригади, борбата на трудящите се срещу реакцията и значението на настоящите избори. На другия

Другари, ние имаме вече честа и щастието да участвуваме заедно с вас, славните съветски богатири, в общата борба против врагове на славянството и най-злия враг на човечеството—германския фашизъм. За тая висока чест приемоте, драги другари, нашата братска сърдечна благодарност. Ние сме уверени, че нашата дружба, която е запечатана вече в обща борба, ще остане за винаги и ще бъде по-здрава в бъдещите общи трудности и борби. Разрешете, другари, още веднаж да ви отправим горещите поздравления на българските моряци, които изпращат пламенен привет на целия личен състав на съветския богатирски флот.

Да живее великата, здрава и ненарушима дружба на българския военно-морски флот с неговия славен по-старши брат—Съветския военно морски флот!

Да живеят съветските моряци, герои на Севастопол, Керч, Одеса, Крим и Новоросийск! Да живеят славните защитници на града на Ленина—героите на Червенознамения балтийски флот!

Да живеят славните съветски командири и краснофлотци!

Да живее великия вожд на народите генералисимусът Сталин!

След това бяха наградени червенофлотци и наши моряци и офицери за участието им в Отечествена война.

От страна на правителството, народния министър генерал Търпешев отправи поздравления. Той каза: „другари съветски моряци и офицери, Черното море е наш комшулук. То не ни дели, а ни събира. То не е граница между нас, а звено със съветските народи. Черното море е наша пътека към вашата славна съветска Родина. Няма да има никога раздяла между вас и нас, нашите и съветските моряци и пр.“ На края завърши с лозунгите:

Да живее ненарушимото единство между съветските и българските моряци!

Да живее непобедимия Червен флот и неговия велик генералисимус Сталин!

Да живее нашата неразривна дружба със С. С. С. Р.

От името на Народната армия поднесе поздравления пом. министра на войната, генерал-лейтенант Благой Иванов.

След казаните приветствия започнаха самите морски демонстрации и игри. Бяха произведени плувни състезания, състезания на гребане с най-различни лодки. Уредени бяха също юнашки и други игри на терасата на морските бани. Направи демонстрации на бойни учения нашият малък флот. Тия състезания, игри и демонстрации продължиха до смръчаване, а след това почна вечерното увеселение. Няколко прожектори безспирно кръстосаха небесната и морска шир. Хиляди разноцветни ракети и фоеверки се икачаха в тъмния простор, за да оставят незамени спонени за това мило тържество по случай героичния боен празник на нашите братя-краснофлотци!

Д.

ден войниците жетвари заминаха на полето по един, по двама или по трима, както бяха разпределени вечерта. Останалите войници—бригадири, от сутринта започнаха своята работа. Всички без изключение работиха много добре и проявиха ударничество в работата си, дори и обедната почивка използваша в работа.

Обушарите изкърпиха всички обувки, които им бяха донесени. Бръснарите също, подстригаха и обръснаха всички, които дойдоха. Лекарът на полка при прегледа на селяните им раздаде безплатно лекарство, като го разпредели така, че то стигна за всички, които се явиха при него. След това посетиха 20 болни в къщите, от които някои бяха сериозно болни.

Работата биде приключена едва в 20 часа вечерта. Настроението на всички беше отлично. Преди да тръгнем, войниците и младежта от селото, под звуците на акордиона извиха кръшно хоро.

Потеглянето стана в 21 часа, след като пом. командира държа кратка реч пред изпращачите селяни и младежи, за братството между армия и народ.

Под мощното „ура“ на селяни и войници, тръгнахме към полка, горди с съзнанието, че сме изпълнили своя дълг, като добри граждани и крепители на нова О. Ф. България.

школник—Топузанов

Народния моряк ще гласува само за дялото на Отечествения фронт!

Трудова военна бригада в Добруджа

Съзнавайки голямата нужда от навременното прибиране на реколтата в страната, моряците и летците от Балчишкия гарнизон, на 8 юлий устройоха своето първо съвместно посещение на селата Вранево и Билево, Балчишко.

Вдъхновявани от безгранична любов и горещо желание да помогнат на своите селяни, те положиха максимум усилия през тоя ден и дадоха похвални резултати. Осемдесет войника и моряка, разпределени в двете села извършиха следната работа:

Пожънати с жетварка, вързани на снопи и кръсци 75 декара пшеница; само вързани на снопи други 30 декара пшеница и 40 декара ечемик; окосени 10 декара и събран на купи 80 декара фураж. Съревновайки се в работата, изпъкнаха следните ударници: моряците: Георги Димов, Петър Георгиев, Христо Христов, Георги Колев, Йордан Керанов и подоф. Диньо Тодоров.

Летци: Александър Петров, Иван Павлов, Георги Станев, Миладин Бордалов, Недялко Неделчев и подоф. Коста Стоянов.

Особено похвална е работата на летците—подофицери и техници. Селяните от селата Вранево и Билево, с тъй добре организираното ни посрещане, додоха израз на своята дълбока любов и чиста признателност към народната армия. Те изказаха желание, щото подобни като тия комиони, които днес откраряха на полето младите моряци и летци, в бъдеще да открарват в складовете още на полето овърханата пшеница.

Работата през деня се проведе с голяма задушност и топлина сред селяните. На заминаване всички селяни излязоха да изпратят своите синове, които, щом като се проявиха на фронта с врага, обрънаха погледа си към фронта в тила, за да доубият надигащите се народни врагове.

Михов

НАШИЯТ ФЛОТ ВОЮВА

Занизаха се блестящи страници на победи в нашата история. Възобновената ни армия лигана от родните Балкани до Унгарската пуста по следите на разбитите орди на боюизбраните рицари. Наред с героичната Първа българска армия, и нашия Народен флот—Дивизиона от миночистачи, започна борбата. Тя бе трудна, тежка, много тежка и страшна.

Коварния враг—мината е тук и там, трябва да бъдем винаги на поста си, да бдим. Занизаха се дни и нощи на борба, на лишения, далеч от родните брегове, рамо до рамо с братята руси краснофлотци. Миночистачите забраздиха морето да търсят бездушния враг. Престоеше да се отворят морските врати широко за корабите на С. С. С. Р. които веднага пристигнаха и пристигат в помощ на нашето стопанство.

Но нашата борба не е свършена. Врагът е унищожен, но мините не са очистени. Те са поставени там, нейде в дълбочините на Черно море и търсят своите жертви. Борбата продължава от сутрин до вечер. Ние воюваме. Ние ще продължим борбата с мините до пълното им прочистване. Нашите моряци храбърци не са много, но те представят достойно нашия флот, те сега са при нас. Върнаха се скромни, почти без никои да знае. Липсваха барабани, музика, залпове и шумни паради.

Тяхните гърди скоро ще се красят с красния орден, но званието е също бляскав орден за тяхната храброст и заслуга. Тия творци на нова О. Ф. България ще видят всеки ден при изгред на слънце, горди, устрямвайки се в родното море да се борят. Българското морско командване и руското такова не напрасно останаха възхитени и изказаха най-ласкави думи за тях. Някои в вестниците излязоха с малки статии за българските миночистачи и всичко утихна. Народът, нашият народ, незнае или много малко знае, какъв подвиг извършиха те. Всеки би се радвал, ако народа види и чете в някое ъгълче на българските ежедневници някой ред и за тях.

Другари миночистачи, вам се пада гордостта да празнувате победата, като истински победители и да носите с достоинство името миночистачи от българския народен флот. Вие дадохте вашата дан за извоюване победата на българския народ и нашите началници не ще забравят вашето геройство.

Морски юнкер Ангел Бобчев

СЪРЕВНОВАНИЕ

Дивизиона торпедоносци обяви съревнование на Дивизиона бързи торпедни лодки. Съревнованието се състои в следното: по извършената работа, по украса на корабите, по поддържане чистотата в района и по състоянието на дисциплината.

НАШАТА ГЛАВНА ЗАДАЧА

В миналото, казармата беше място, където се сковаваше и унищожаваше всецяло всяка народотворческа дейност, и където от друга страна се закриляше и насърчаваше, лекото, повърхностното, противонародното.

Казармата беше място където най-насилствено и безотговорно пред народ и Родина се насаждаха идеи и схващания, чужди на българския народ и отричащи неговото естествено, историческо развитие. Мрак, невежество шареше и тровеше душата на всеки честен народен син, прекрачил нейния праг. Всичко това стигна своя връх на развитие за да мине към друга противоположност. Разкъсаха се тежките вериги, срутиха се тъмните стени. Днес казармата, вече народна казарма, става и народно училище. Тя, наред с военнo-боевата подготовка, дава възможност за културно-просветното и морално изграждане на младежта.

Черноморци, при тия широки възможности за плодотворна дейност, на нас се пада отговорността и същевременно приятната задача, да организираме и поставим на правилна основа нашето цялостно занимание, възпитание и културно-просветно изграждане.

За да постигнем наистина добри резултати, ние трябва да знаем и умеем как да работим, които качества ще придобием щом пожелаем. Силата ни е в нашия младенчески жар и ентузиазъм, в нашето чисто и здраво съзнание, най-после в нашата безгранична любов, непреклонна воля и желание да служим и устояваме достойно интересите на отрудения български народ. Онова, което трябва да не забравяме нито за момент, това е, че пред нас стоят велики задачи, за достойното изпълнение на които ние трябва непрестанно и най-усилено да се готвим в духа и изискванията на суровия казармен живот.

Ето защо, за да добием едно цялостно изграждане по изискванията на нашите казармени нужди, ние трябва да постигнем идеалното съчетание на културно-просветната и морална подготовка с строево-боевата такава, крайната и най-важна отговорна наша задача.

Само оня моряк ще изпълни достойно и до край своя свещен дълг към народа, който, владеейки с майсторство и изкуство повереното му оръжие, знае с мълк, презрение и непоколебимост да го употреби срещу враговете на народа. Военното му майсторство трябва да бъде съчетано с съмостоятелното, непоколебимо и твърдо до край знание срещу кого и как да употреби това оръжие, за да защити достойно интересите на Родината. Това ще постигнем чрез верното, най-правилно съчетание на нашата боева, от една страна и културно-просветна, от друга, подготовка, чрез непосилен труд за овладяване до изкуство, както едното, така и другото, вложили целия си дух и младенчески ентузиазам.

Изпълнили до край тая тъй отговорна задача, ние черноморци, ще можем свободно и с гордост да се назовем Народен флот на една отрудена, трудолюбива и героична страна.

По примера на нашата освободителка, героичната непобедима и славна Червена армия, да вложим всички сили и умение за реализирането на нашата свещена задача — изграждането на Народния флот.

М.

ТРУДОВА ВОЕННА БРИГАДА В ЗЛАТНА ДОБРУДЖА

Съзнавайки върховната нужда от временното прибиране на реколтата в страната, моряшките бригади „флотилец“ и „миночистач“ от гр. Варна, устроиха първото си ударно посещение в с. Видно—Балчишко.

С любов и горещо желание да подпомогнат своите отрудени братя от село, моряците, начело с пом. командира на Минната флотилия и част от музиката пристигнаха с два камиона обкичени с зеленина и платки между които личаха: „Да живее единството между селяни и работници“ — „Ударна бригада флотилец“.

Още с пристигането си те разгънаха своята ползотворна и ударна работа. Ударниците намираха в лицето на героя-добруджанец горещ и братски прием. Бяха посрещнати от всички селяни, начело с О. Ф. комитет и групата на Р. П.

Цялата бригада от 60 души бе разпределена на три групи, които помогнаха на мобилизираните, фронтовици, пострадали от Отечествения война и пр. като извършиха следната работа:

Поправени бяха колите на 27 семейства; искърпиха се 100 хамути на 27 семейства; подковаха се общо 32 коня на 16 семейства; искърпиха се 11 чифта обуца на 11 семейства; направиха се заварки на 10 бр. вършачки и жътварки на 16 семейства; извърши се медицински преглед на 24 души, като се направи превръзка на 7 души.

ГЕРОИЧЕН СПОМЕН

В душно-топлата юлска вечер на 23 юлий 1942 год. бе пронизано гордото огромно чело на един от незаменимите борци за народна свобода, за по-добър живот, за повече хляб, Падна пронизан скромния моряк, вдъхновения поет, безстрашния и незаменим герой — революционер

Никола Йонков Вапцаров

(26 в. на Военното морско народно у-ще, разстрелян на стрелбището в Ш. З. О.)

Престана да тупти едно бунтовно сърдце. Неговите свити стоманени очи се затвориха! Неговата последна песен беше песента на Ботев: „Той, който падне в бой за свобода, той не умира“.....

И той не умря! Той е жив за своята класа, за своите другари—моряци!

Работи като маханик в фабриките, постъпва като огняр в железниците. Уволняват го като не благонадежден, преследват го. Интернират го, за да го принудят да се откаже от своята вяра в победата на своята класа, на своя народ.

Но, неговата вяра, вярата на жилавия мъж, на изпечения моряк, на коравия огняр, на издържливия работник, на твърдия комунист—тя „е бронирана здраво в гърдите и бронейни патрони за нея няма открити“—казва той в своите пламени стихове.

С своята героична смърт, другаря Вапцаров ни призова на люта борба с фашизма. Той ни завеща да бием фашизма и ние го бихме! Той ни завеща да пазим единството на Отечествения фронт и ние ще го пазим!

Слава и вечна памет на скъпия другар, вдъхновения поет, твърдия комунист—Вапцаров!

Жетварите пожънаха общо 40 декара, покосиха и прибраха 21 декара и натрупаха на снопи други 30 декара.

Селяните от с. Видно останаха много доволни, като действително се увериха, че ударните бригади са първите помощници на земеделеца.

Работата през деня протече с голям ентузиазъм и ударничество. След успешно завършване на задачата си, всички моряци се събраха на площада пред малката община, който се указа малък да побере присъстващите, жадни да изслушат правдивите и пламенни думи на пом. командира, след което се устрои кършни хора и ръченици.

Народната войска се справи с врага на фронта, а сега се справя с врага и с трудностите на стопанския фронт под лозунга „Бързо укрепване и заздравяване единството на народ и армия“.

Хвала на такива ударници!

П. Ялъзов
секр. на О. Ф. с. Видно—Балчишко

УДАРНИЦИ

На 20 април 1945 год. бе привършено окончателното приемане на нашите кораби от руското морско командване. Предстоеше както на торпедоносците—стражевите кораби, така и на торпедните лодки, основен преглед и ремонт на машините, парните котли и моторите. Цялата тая работа падеше на осъзнатата техническа обслуга, която не се уплаши от огромната и отговорна работа.

Техническите обслуги от торпедните лодки „Люрсен“ си обявиха съревнование. На 23 април се почна ремонта на главните и спомагателни мотори. Трескаво, бързо и умело се работеше. Отличи се обслугата от техници мотористи, а именно: кондуктор Димитър Н. Богданов, стар. мотор. Йордан Йорд. Вълков, взв. под. Димитър П. Цветков, канд. под. Тодор Янев Цанев, моряк Михаил М. Андреев, които, пропити отъ чувството на дълг към Родината, не жалиха своето свободно време. Те работиха неуморно под вещото ръководство на механика си и на 29 април бе вече всичко привършено. На 30 април се направи първата проба на място, а на 4 май, в присъствието на командира, в открито море. Същата тая работа в миналото се извършваше за 15, а сега тя бе свършена само за 7 дни.

Нека всички бъдем ударници, за да успее нашия народен флот.

Ударник

Гласувайте за единната
спасителна листа на
Отечествения фронт!

ЛИТЕРАТУРНА КОЛОНКА

МИНОЧИСТАЧИ

Един ден от дейността на славната Черноморска миночистачна флотилия

Пристигнахме доста късно вечерта в пристанището на градчето Сулина, разположено до устието на едноименния ръкав на Дунав. След като се завързахме на вързала, набързо се поразместихме по малките миночистачи, кой къде намери и скоро се унесохме в дългоочаквания сладък сън. И само стражника чаткаше излеко по палубата с подкованите си обуца. Тихо отминаваха водите на Дунава, надолу към морето, за да се слоят с безкрайната му шир. А там на устието, празнично запалени, ту светваха, ту угасваха бели, червени, зелени светлинки, за опъване на корабите.

Градчето, разположено на дълъг по реката, намръщено и нехайно поради тежките си рани от войната, бе задрямало за едно с отпуснатите клони на върбите.

Три часа сутринта.

„Ставай!“ . . . Се разнесе по миночистачите гласа на стражника.

Моряците, жадни още за сън, се поразмърдаха, триеха сънните си очи, ставаха. Очакваше ги сериозна работа през дена. Забръмчаха моторите, оживиха се корабите.

— „Имате ли храна за днес“ — пита от брега старшината по продоволствието.

— „Тъй верно, имаме, но само за днес“.

— „А вода?“

— „Вода няма. Всички бурета са празни“.

— „А бе Кольо, ти по-рано си бил тука, къде им е чешмата на тези хора!“

— „Защо ти е чешмата им като не тече“, — обади се Тенката. „Тук текат чешмите само надвечер по час и половина и толкос. Къде ще намериш сега вода“.

— „Ами сега! Ще изпукаме от жажда из морето. Пък и храната ни е суха, солена, иска много вода“.

— „Какво се чудите бе, като кукумявки на кумин. Не виждате ли Дунава под вас. Черпи и пий“.

— „Как ще я пия тая мътна боза, знаеш ли през къде минава и какво носи“.

— „Е, тогава стой жаден. Ще изсъхнеш като сушена риба“.

— „Нямаше какво. Моряците зачерпиха с баки мътната вода, пълнеха буретата, време нямаше за губене“.

Четири часа.

— „По местата за снемане от вързала!“ — прозвуча гласа на командира от старшия миночистач. — „Отблъсвай!“

Миночистачите, един по един се отлепяха, блъсваха недоволно силна струя вода към брега и отминаваха надолу. Дългата върволица от руски и наши миночистачи се проточи надолу по Дунава, на път за работното място.

Макар и неотпочинали още добре, ние забравихме своята умора, защото пред нас стоеше задачата, да се покажем и днес такива, за каквито вече сме си извоювали правото да ни считат. Горехме от желание да покажем майсторлъка си пред новите ни руски другари, дошли от Одеса, Севастопол и Кюстенджа за почистването на този така важен район. Чувствахме се поласкани и самоуверени от думите на руския контър-адмирал, казани по наш адрес и нареждането му, да работим и тука като сериозни миночистачи, а не в униженото положение на вехопоставачи. И ние искахме да докажем това на всяка цена.

Приближаваме работното коляно.

„Въоръжи приборите!“ — изкомандва командира и тесния сигнален флаг се размаха по всички миночистачи.

Толкова много сме работили до сега и толкова пъти е подаван този сигнал, но никога не е заразявал така бързо всички моряци. Миньорите се заеха с своята работа

„Поддай!“ — последва втора заповед.

Миночистачите приближиха един до друг, прехвърлиха краищата на търсачните си въжета и след това пак се отдалечиха равномерно и плавно, както бяха и подходили.

Ето вече първата веха е пред нас от дясно. „Приборите потопи!“

Завъртяха се виошките и скоро един след друг резача, хвърчилото и плавеца се гмурнаха в водата, за да търсят дълбоко под нас най-коварния враг на корабите — мините.

Наредени в строй фронт, по на стотина метра разстояние, миночистачите теглеха упорито и грохтящо.

Времето беше тихо. Далече някъде към хоризонта, леката мъгла едва забуляше гра-

ницата между морето и заруменялото небе. Скоро ще се покаже слънцето.

Наблизо се редеше низкия бряг, образ с тръстика и стрънови върби.

Лек трус. Миночистача се опъна за момент. Съседния в дясно вдигна червен флаг.

„Господин лейтенант, приборите откачени!“ — доложи миньора от кърмата.

Всички обрънахме като под команда главите си назад в напрегнато очакване. Че ние току що започваме....

Няколко секунди изминаха в очакване. Рязък подводен удар. Като ударен с огромен чук миночистача трепна, удари по петите ни, разтърси ни.

— „Резача взриван“ — доложи миньора.

Секунда след това избухна нагоре по-таената мина, показваща заканително зад нас страшните си рога.

Каточели тя беше дългоочаквания знак, за да запrikaзваме, да заскачаме, да зави каме даже. Христо миноподдривателя не се стърпя, качи се на рупката и от там с гордост и ръкомахания сочеше мината на близко работящите руски миночистачи.

Не минаха и двадесет секунди, нов познат трус, още една мина. Радостта и оживлението нямаша край.

Охо-о! — та ние току що започваме. Ако все така върви, ще бием собствения си рекорд. Предвиждахме богат лов за днес, поставяхме вероятни цифри за достижение, очаквахме слава....

„Обери приборите!“

Моряците завъртяха виошките, сръчно измъкнаха из водата приборите и се приготвиха за ново подаване. В това време един руски миночистач разтрелваше мините.

Започваме маневра за подаване. Но интересен! Защо единия миночистач не мърда от мястото си? Моряците му се суят край кърмата, правят нещо. Оказа се, че при невнимателна маневра, другият миночистач подвел въжето близо до винта и то се намотало на него.

Брей че беля. Та сега ли трябваше да се случи това, което толкова рядко се случва в работата ни. Сега ли, когато трябваше да се покажем, още първия ден, при първите си блестящи успехи. Отидохме при него. Командира му смутено обясняваше станалото. Някои от моряците, готови на всичко се заразсъблечаха, гмуркаха се в студената утринна вода, за да се справят с положението на винта. Но въжето бе намотано здраво, стегнато, невъзможно бе да се отбие по този начин.

За да не губи време, командира реши: другите миночистачи да продължат работата, а този да остане на котва.

Преустроиохме се и пак тръгнахме равномерно в строй фронт. Но мястото беше плитко, приборите често се откачаха, мамеха ни, бавеха ни, а трябваше да вървим пред всички други. Моряците виждаха тя големи трудности, но решили да не се посрамят, напругаха всички сили, обираха бърже, пак подаваха, минавахме напред. Навлязохме навътре в морето. Оправи се всичко, работата тръгна. Успокоихме се, след създадената напрегнатост, заговорихме дружелюбно и си отпочинахме.

Наближаваше обед. Подухваше лек ветрец. Слънцето разпръсна леката утринна мъгла по хоризонта и сега печеше силно, прижуращо върху ни. Свободните моряци, налягали по палубата, разговаряха, препичаха се. Пред нас трепкат чудноотразените от гравата повърхност на морето слънчеви лъчи, играят, проблесват и угасват като хиляди, милиони звездици, постилащи пътя ни и ние се движим каточели по някой светъл, прикачен път. А там, в далечината, изпъква вече синкавия силует на Змийския остров и белия фар на него. Далеч зад нас остава низкия ромънски бряг, зелен и равен, а над него пълзят малки тумбести бели облачета. Всичко е така светло, така красиво, че неволно се питаш, как е възможно да се съчетава такава обстановка с толкова сериозна и опасна работа като миночистенето.

Стигаме края на коляното, връщаме се. Ветрецът почти утихна, вървим по пътя му. Още по-горещо, още по-силно пече слънцето. Задава се насреща ни останалия миночистач. Искра разрешение да влезе в строя. Успяли да развият въжето от винта и бързат да работят.

— „Браво момчета! За вашата отлична работа ви изказвам сърдечна благодарност и ви посочвам за пример на другите. Влезте в строя!“ — предава командира.

Наближаваме началото на коляното.

Ненадеен силен трус разтърси миночистачите. На стотина метра зад нас изригна грамаден стълб вода, като внезапно открил

Делото на Отечествония фронт е право — негова ще бъде победата!

ХРОНИКА

Съобщава се на всички, които изявиха желание да получат излезлите до сега стари броеве на в. „Народен флот“, че те са изчерпани вече, поради което не ще бъде възможно удовлетворение на желанието им.

Уредничеството на вестника предупреждава всички, които изпращат статии за разни тържества и исторически дати, да ги изпращат своевременно, за момента за който се отнасят. В противен случай няма да бъдат поместени, тъй като изгубват своето значение.

На 23 юлий сл. об. в казармения район на 8 п. полк се състоя величественният събор на войсковите части от Варненския гарнизон, на който митинг, г. министра генерал-лейт. Добри Търпешев говори пред войскарите за предстоящите избори и правото на българския войник да посочи чрез тежката си дума истинските народни избраници.

Подчертавайки голямото значение на 9 септември и важността на първите свободни избори, народният генерал завърши своята реч с думите: Бюлитинката за Отечествония фронт, това е карабинката срещу фашистката реакция!

Акцията за подпомагане на седото се развива и провежда с голям замах. Всека неделя, множество ударни бригади от войници, моряци, работници и трудови интелегенти, напушат градовете и посещават околните близки и далечни села и помагат на селяните в тяхната работа по нивите, като поправят и стягат разнородния земеделски инвентар и дават необходимата ветеринарна и лекарска помощ.

Починът за подпомагане на селяните в тяхната трудна работа относно подготвяне и произвеждане на общите за целия народ блага, е благороден и похвален, а самото формиране и действие на ударните трудови бригади показва наличността на високото съзнание за взаимнопомощ, внедрено здраво в всеки отечественофронтонец.

Работата на бригадите продължава да се провежда с желание и ударно, като всички ударници се поставят в услуга на земеделското стопанство и допринасят за економическото заздравяване и преуспяване на страната.

Селяните с радост посрещат доброволците помощници от града и с благодарност приемат ukazваната им помощ.

Така се гради здравия мост между селото и града, през който ще мине стопанската победа извоювана от целият трудящ се български народ.

се вулкан, разсипа се на дребни пенести вълни и облак черен дим замъгли мястото. Вероятно мината е била много дълбоко, закачили сме с въжето някой рог и сме я взривали. Обхвана ни пак минната треска.

„Стоп!“ Сменихме скъсаното търсачно въже. Продължаваме. След малко пак познатия рязък удар, отрязвахме друга мина. Бърже бе свалена гумената лодка. Миноподдривателя с още един моряк загребахме към нея. Дълго димя барутния шнур на закачения на мината взривен патрон, до като се отдалечим.

Тря-я-я-с! . . . блъсна ни силна въздушна вълна, проряза слуха ни с силата на близко паднал гръм и черен облак дим високо се издигна, като огромен черен стълб. Далече проехтя славата на нашите миночистачи. Ние знаехме, че в този момент, всички наоколо догдето е достигнал тънтежът, мислят за нас, за опасността на която се подлагаме, за доброто не само на нашия добър народ, но и за всички други народи. Продължаваме. До завършването на работата, отрязвахме още една мина. Станаха пет. Представихме се добре още първия ден.

„Обирай приборите! Край!“ Най-радостния сигнал след добра работа. Запретнаха се моряците, бързо обреха приборите и малките миночистачи един зад друг в строй върволица потеглиха към Сулина.

Мръква се. Все по-ясно и по-ярко светкат ориентировачните светлини на Сулинския канал. Идваме на створа на двете зелени светлини, завиваме към канала.

Приставаме. Въпреки, че е доста късно, трябва да товарим гориво, вода и да получим храна. Завършихме към полунощ. Остават ни едва три часа за сън. Тежко! Но няма как, работата е сročна, много важна, ще почиваме кой как може. Налягахме по палубите, из рубките, кой как може и скоро всичко утихна. Само водите на Дунава тихо отминаваха и унасяха в сън с слабия плясък на малките си вълни.